

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Tatlumpu't Isa

Jeff Pippenger
2026-01-18

Bilang Tatlumpu't Isa

Ang huling tatlong mesyanikong katuparan na matatagpuan sa loob ng Ebanghelyo ayon kay Mateo ay tumutukoy sa tatlong elemento ng palatandaang Batas ng Linggo: ang pagkakawatak-watak ng bayan ng Diyos sa Batas ng Linggo, na tinipikal ng pagkakawatak-watak ng munting kawan noong Oktubre 22, 1844, at ng pagkakawatak-watak ng mga alagad sa krus. Kapwa umaayon sa Batas ng Linggo ang dalawang pagkakawatak-watak na ito. Kaugnay ng Galilea, na sagisag ng isang makahulugang punto ng pagbaling, ang mga taong nanatili sa kadiliman hanggang sa Batas ng Linggo ay tatawagin upang lumabas mula sa kadiliman. Ang mga iyon ang ibang kawan ng Diyos, ang mga manggagawa sa ikalabing-isang oras, na ginigising sa usapin ng kontrobersiya tungkol sa Sabat habang sila'y tinatawag palabas mula sa Babilonya. Ang pagtawag sa kanila palabas mula sa Babilonya ay ang ikalawang yugto ng paghatol, na nagsisimula sa bahay ng Diyos, at saka, sa Batas ng Linggo, kinakaharap yaong mga nasa labas ng Jerusalem.

Ang Ika-sampung Mesyanikong Palatandaan ay ang Pagkapangalat sa ilalim ng Batas sa Linggo

Datapuwa't ang lahat ng ito ay nangyari upang matupad ang mga kasulatan ng mga propeta. Nang magkagayo'y iniwan siya ng lahat ng mga alagad at nagsitakas. Mateo 26:56.

Prediksiyon

Bumangon ka, O tabak, laban sa aking pastol, at laban sa lalaking aking kasama, sabi ng Panginoon ng mga hukbo: sugatan mo ang pastol, at mangangalat ang mga tupa; at ibabaling ko ang aking kamay sa mga maliliit. Zacarias 13:7.

Hindi maglalaon ay lubhang magkakawatak-watak tayo, at ang anumang ating gawin ay dapat maisagawa agad. *Fundamentals of Christian Education*, 535.

“Darating ang panahon na tayo'y mahihiwalay at mangangalat, at bawat isa sa atin ay kailangang tumindig nang walang pribilehiyo ng pakikipag-isa sa mga may katulad na mahalagang pananampalataya; at paano ka makatatayo malibang ang Diyos ay nasa iyong tabi, at batid mong ikaw ay pinangungunahan at ginagabayan Niya?” *Review and Herald*, Marso 25, 1890.

Ang Ikalabing-isang Mesyanikong Palatandaan sa Landas ay ang Pagtawag sa mga Hentil.

Upang matupad ang sinalita sa pamamagitan ng propetang Isaias, na nagsasabi: Ang lupain ng Zabulon, at ang lupain ng Nephthalim, sa daang nasa tabi ng dagat, sa ibayo ng Jordan, Galilea ng mga Hentil; Ang bayang nakaupo sa kadiliman ay nakakita ng dakilang liwanag; at sa mga nakaupo sa lupain at sa lilim ng kamatayan ay sumikat ang liwanag. Mateo 4:14-16.

Prediksiyon

Gayunman, ang kapanglawan na darating ay hindi magiging gaya ng sa kanyang kapighatian, nang sa pasimula’y bahagyang pinarusahan niya ang lupain ng Zebulun at ang lupain ng Naphtali; at pagkatapos ay higit na mabigat na pinarusahan niya ito sa daan ng dagat, sa ibayo ng Jordan, sa Galilea ng mga bansa. Ang bayang lumalakad sa kadiliman ay nakakita ng dakilang liwanag; silang nananahan sa lupain ng lilim ng kamatayan, sa kanila’y sumilang ang liwanag. Isaias 9:1, 2.

Sa panahon ng batas ng Linggo, ang huling ulan ay ibubuhos nang walang sukat, at makakakita ng dakilang liwanag ang mga Hentil. Ang pag-uusig ay magpapangalat sa mga tapat at magpapalaganap ng mensahe.

'Ipagkakanulo nila kayo sa mga kapulungan, ... oo, at sa harap ng mga gobernador at mga hari ay ihaharap kayo dahil sa Akin, bilang patotoo sa kanila at sa mga Hentil.' Mateo 10:17, 18, R. V. Ang pag-uusig ay magpapalaganap ng liwanag. Ang mga lingkod ni Cristo ay ihaharap sa mga dakilang tao ng sanlibutan, na, kung hindi dahil dito, maaaring kailanman ay hindi makarinig ng ebanghelyo. Ang katotohanan ay naipahayag sa kanila sa isang baluktot na paraan. Nakinig sila sa mga maling paratang hinggil sa pananampalataya ng mga alagad ni Cristo. Madalas, ang kanilang tanging paraan upang malaman ang tunay nitong kalikasan ay ang patotoo ng mga dinadala sa paglilitis dahil sa kanilang pananampalataya. Sa pagsisiyasat, ang mga ito ay inaatasang sumagot, at ang kanilang mga hukom ay napipilitang makinig sa patotoong ipinahahayag. Ang biyaya ng Diyos ay ipagkakaloob sa Kaniyang mga lingkod upang tugunan ang kagipitan. 'Ibibigay sa inyo,' sabi ni Jesus, 'sa oras ding yaon ang inyong sasabihin. Sapagka't hindi kayo ang magsasalita, kundi ang Espiritu ng inyong Ama ang nagsasalita sa inyo.' Habang nililiwanagan ng Espiritu ng Diyos ang mga isip ng Kaniyang mga lingkod, ang katotohanan ay ipapahayag sa banal nitong kapangyarihan at kahalagahan. Ang mga tumatanggi sa katotohanan ay titindig upang paratangan at umapi sa mga alagad. Ngunit sa gitna ng kawalan at pagdurusa, maging hanggang sa kamatayan, ang mga anak ng Panginoon ay nararapat maghayag ng kaamuan ng kanilang banal na Huaran. Sa gayon, makikita ang kaibhan sa pagitan ng mga kasangkapan ni Satanas at ng mga kinatawan ni Cristo. Ang Tagapagligtas ay itataas sa harap ng mga pinuno at ng bayan.

Ang mga alagad ay hindi pinagkalooban ng katapangan at katatagan ng loob na taglay ng mga martir hanggang sa kinailangan ang gayong biyaya. Noon ay natupad ang pangako ng Tagapagligtas. Nang sina Pedro at Juan ay nagpatotoo sa harap ng kapulungan ng Sanedrin, ang mga tao ay “nanggilalas; at kanilang nakilala na sila’y nakasama ni Jesus.” Acts 4:13. Tungkol kay Esteban ay nasusulat na “ang lahat ng nakaupo sa kapulungan, na matamang nakatitig sa kanya, ay nakita ang kanyang mukha na gaya ng mukha ng isang anghel.” Ang mga tao ay “hindi nakayang labanan ang karunungan at ang Espiritu na sa pamamagitan niyon siya nagsalita.” Acts 6:15, 10. At si Pablo, na nagsusulat hinggil sa sarili niyang paglilitis sa

hukuman ng mga Cesar, ay nagsabi, "Sa aking unang pagsasanggalang ay walang tumindig sa aking panig, kundi pinabayaan ako ng lahat.... Ngunit ang Panginoon ay tumindig sa tabi ko at pinalakas ako; upang sa pamamagitan ko ang mensahe ay lubos na maipahayag, at upang marinig ng lahat ng mga Hentil: at ako'y iniligtas mula sa bibig ng leon." 2 Timothy 4:16, 17, R. V.

"Ang mga lingkod ni Cristo ay hindi dapat maghanda ng anumang nakatakdang pahayag na ihaharap kapag sila'y dinala sa paglilitis. Ang kanilang paghahanda ay dapat gawin araw-araw sa pag-iimpok ng mga mahalagang katotohanan ng salita ng Diyos, at sa pagpapatibay ng kanilang pananampalataya sa pamamagitan ng panalangin. Kapag sila'y dinala sa paglilitis, ipaalaala sa kanila ng Espiritu Santo ang mismong mga katotohanang kakailanganin." *The Desire of Ages*, 354, 355.

Nagsisimula ang paghuhukom sa sambahayan ng Diyos noong 9/11 at nagtatapos sa batas ukol sa Linggo, kung kailan lilipat naman ang paghuhukom sa iba pang kawan ng Diyos na nasa labas ng sambahayan ng Diyos.

Ang Ika-labindalawang Mesianikong Palatandaan sa Landas ay ang Paghuhukom sa mga Hentil.

Upang matupad ang sinalita sa pamamagitan ni Isaias na propeta, na nagsabi: Masdan, ang aking lingkod na aking pinili; ang aking minamahal, na lubos na kinalulugdan ng aking kaluluwa: ilalagay ko ang aking Espiritu sa kanya, at magdadala siya ng kahatulan sa mga Hentil. Hindi siya makikipagtalos, ni sisigaw; ni maririnig man ng sinuman ang kanyang tinig sa mga lansangan. Ang napipisang tambo ay hindi niya babaliin, at ang umuusok na mitsa ay hindi niya papatayin, hanggang sa maihatid niya ang kahatulan sa pagtatagumpay. At sa kanyang pangalan ay magtitiwala ang mga Hentil. Mateo 12:17-21.

Prediksiyon

Narito ang aking lingkod, na aking inaalalayan; ang aking hinirang, na kinalulugdan ng aking kaluluwa; inilagay ko ang aking Espiritu sa kaniya: siya'y magpapahayag ng kahatulan sa mga bansa. Hindi siya dadaing, ni magtataas ng tinig, ni iparirinig man ang kaniyang tinig sa lansangan. Ang napipisang tambo ay hindi niya babaliin, at ang umuusok na mitsa ng lino ay hindi niya papatayin: magpapahayag siya ng kahatulan ayon sa katotohanan. Hindi siya manglulupaypay ni masisiraan ng loob, hanggang maitatag niya ang kahatulan sa lupa: at ang mga pulo ay maghihintay sa kaniyang kautusan. Isaias 42:1-4.

Ang pagsasara ng paghuhukom para sa sambahayan ng Diyos ay nagsimula noong Hulyo 2023, nang marinig ang isang tinig sa mga lansangan kung saan nakahimlay na patay sina Moises at Elias sa isang libis ng mga patay na tuyong buto. Nang marinig ang tinig, nagsimulang magsara ang paghuhukom para sa sambahayan ng Diyos, at nagpatuloy tungo sa paghuhukom ng mga Hentil. May labindalawang Mesianikong katuparan sa aklat ni Mateo na tumutukoy sa mga pangunahing panandang-daan sa kilusang reporma ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang labindalawang panandang-daan na iyon ay tinipikal ng Mesiyas. Ang 1989; 1996; 9/11, 2001; Hulyo 18, 2020; Hulyo 2023; 2024; ang Sigaw sa Hatinggabi, ang paghihiwalay ng mga saserdote, at ang batas ng

Linggo ay pawang natukoy, na ang 9/11 ay may panloob at panlabas na saksi at ang batas ng Linggo ay may panloob na saksi ng isang pagkakalat, at saka dalawang saksi ng yugto ng paghuhukom ng mga manggagawa ng ikalabing-isang oras. Siyam na panandang-daan ng kilusang reporma ng isandaan at apatnapu't apat na libo ang tuwirang tinukoy sa aklat ni Mateo.

Si Mateo ang Alfa ng Bagong Tipan at ang Pahayag ang Omega. Si Mateo ay isang obra maestrang propetiko na ang kabuluhan ay tinatakan hanggang sa mga huling araw. Taglay nito ang labindalawang kabanatang Omega, na tumutugma sa Alfa ng Henesis, kabanata labing-isa hanggang dalawampu't dalawa. Bilang Alfa kaugnay ng Pahayag, ito'y pumaparis sa inspiradong ugnayan ng Daniel at Pahayag. Ang anumang ipinahayag tungkol sa mga aklat ni Daniel at ng Pahayag hinggil sa kanilang propetikong ugnayan ay mananatiling totoo rin sa ugnayan ng Mateo at Pahayag. Ang ipinabatid sa atin hinggil dito ay katumbas ng:

Sa aklat ni Mateo, tinatalakay ang gayon ding linya ng propesiya gaya ng nasa aklat ng Pahayag.

Ang Pahayag ay isang aklat na tinatakan, ngunit ito rin ay isang aklat na nakabukas. Itinatala nito ang mga kamangha-manghang pangyayaring magaganap sa mga huling araw ng kasaysayan ng daigdig na ito. Ang mga aral ng aklat na ito ay tiyak, hindi mistikal at di-maunawaan. Sa loob nito, tinatalakay ang gayon ding linya ng propesiya gaya ng nasa Aklat ni Daniel. May ilang propesiyang inulit ng Diyos, at sa gayon ay ipinakikitang dapat silang bigyan ng kahalagahan. Hindi inuulit ng Panginoon ang mga bagay na walang malaking kabuluhan. Manuscript Releases, volume 9, 8.

Ang Aklat ni Mateo ay ipinagpapatuloy ang "iisang linya ng propesiya" gaya ng sa Aklat ng Pahayag at sa Aklat ni Daniel, at ito'y dinadala sa kasakdalan sa Aklat ng Pahayag, sapagkat ang salitang "complement" ay nangangahulugang kasakdalan.

Nagtatagpo at nagwawakas sa Aklat ng Pahayag ang lahat ng mga aklat ng Bibliya. Narito ang katugma ng aklat ni Daniel. Ang isa ay propesiya; ang isa nama'y pahayag. Ang aklat na tinatakan ay hindi ang Aklat ng Pahayag, kundi yaong bahagi ng propesiya ni Daniel na tumutukoy sa mga huling araw. Iniutos ng anghel, "Nguni't ikaw, O Daniel, itago mo ang mga salita, at tatakan mo ang aklat, hanggang sa panahon ng kawakasan." Daniel 12:4. Gawa ng mga Apostol, 585.

Ang Mateo, Daniel, at Pahayag ay iisang aklat.

"Ang mga aklat ni Daniel at ng Apocalipsis ay iisa. Ang isa ay propesiya, ang isa nama'y kapahayagan; ang isa ay aklat na tinatakan, ang isa nama'y aklat na binuksan. Narinig ni Juan ang mga hiwagang ibinibigkas ng mga kulog, ngunit ipinag-utos sa kanya na huwag niyang isulat ang mga ito." The Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 7, 971.

Tila mahalagang maglaan ng panahon upang mailagay sa konteksto ang aklat ni Mateo, na makapagbibigay-diin sa makahulugang kahalagahan ng kinaroroonan ni Pedro sa Cesarea Filipi, bago ko ibalik ang pag-aaral sa aklat ni Joel. Susubukan kong ibuod ang aking mga pagmamaside hinggil sa aklat ni Mateo upang mailarawan ang napakalaking makahulugang kahalagahan ng kinaroroonan ni Pedro sa Cesarea Filipi, na siyang Panium sa Daniel 11:13-15.

Ang aklat ni Mateo ay nakaayos batay sa tatlong natatanging linya ng propesiya. Ang unang linya ay ang unang sampung kabanata; ang ikalawang linya ay ang sumunod na labindalawang kabanata na sinusundan ng ikatlong linyang binubuo ng anim na kabanata. Ang unang sampung kabanata ay kumakatawan sa unang anghel ng Apocalipsis labing-apat, ang sumunod na labindalawang kabanata ay kumakatawan sa ikalawang anghel ng Apocalipsis labing-apat, at ang huling anim na kabanata ay kumakatawan sa ikatlong anghel ng Apocalipsis labing-apat. Hindi ko pa malinaw na napatunayan ang pagmamasid na ito, ngunit madali itong mapatutunayan. Bago natin gawin iyon, nais kong ipagpatuloy ang pagguhit ng ilang malalapad na hagod sa kambas na siyang aklat ni Mateo.

Ang ikalawang linya ng mga kabanata labing-isa hanggang dalawampu't dalawa ay kinakatawan ng ikalawang anghel, at ang ikalawang anghel ay laging tumutukoy sa isang pagdodoble, sapagkat, "Bumagsak, bumagsak ang Babilonya." Itinatanghal ng mga kabanata labing-isa hanggang dalawampu't dalawa ng Genesis ang pangako at pagkatapos ay ang tatlong-hakbang na tipan ng Diyos sa isang hinirang na bayan sa pamamagitan ng patriarkang si Abram. Ang pinakagitnang talata ng mga nasabing labindalawang kabanata ang tumutukoy sa "pagtutuli" bilang tanda ng tipan, at ito'y itinatag sa ikalawa sa tatlong hakbang. Ang pinakagitnang talata ng kahanay na linya ng tipan sa Mateo ay yaong sandali kung kailan binago ang pangalan ni Simon Barjona upang maging Pedro.

At sinasabi ko rin sa iyo: Ikaw ay Pedro, at sa ibabaw ng batong ito ay itatayo ko ang aking iglesia; at ang mga pintuan ng impiyerno ay hindi mananaig laban dito. Mateo 16:18.

Ang pangalan ni Pedro ay kumakatawan sa isandaan at apatnapu't apat na libo, at siya ang kumakatawan sa uring nagbabatay ng kanilang pananampalataya sa pakikinig sa mensahe ni Kristo. Hindi lamang ang mensahe hinggil kay Hesus, kundi ang mensaheng tinukoy ni Hesus bilang ipinagkaloob kay Pedro ng Panginoon mismo.

Sinabi niya sa kanila, Datapuwa't sino ang sinasabi ninyo na ako?

At sumagot si Simon Pedro at sinabi, Ikaw ang Cristo, ang Anak ng Diyos na buhay. At sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya,

Mapalad ka, Simon Barjona; sapagkat hindi ito ipinahayag sa iyo ng laman at dugo, kundi ng aking Ama na nasa langit. Mateo 16:15-17.

Ang pananampalataya ni Pedro ay nakasalig sa pagiging Cristo—ang Mesiyas—ni Jesus. Binago ang pangalan ni Pedro, gaya ng kay Abram, upang markahan ang isang ugnayang tipan, at ang kaniyang pangalan ay katumbas ng 144,000, at sa mismong talatang iyon, ang dakilang tunggalian ay itinukoy bilang isang Bato na siyang saligan ng isang iglesia, na mananaig laban sa mga iglesia ng impiyerno. Ang isandaang apatnapu't apat na libo ang pangwakas na pagpapahayag ng isang hinirang na bayang tipan, at kinakatawan ni Pedro ang pangkat na iyon.

Si Pedro ay, kasabay nito, kumakatawan din sa unang Kristiyanong iglesia, ang iglesia ng mga alagad, sapagkat iyon ang kasaysayan kung saan inilagay ni Cristo ang saligan ng Kanyang iglesia. Si Cristo ang saligan at Siya rin ang batong pangtuktok, at si Pedro ay isang sagisag ng unang

Kristiyanong Nobya at ng huling Kristiyanong Nobya. Samakatuwid, si Pedro ay kapwa sagisag ng alpha at ng omega sa iisang talata.

Ang talatang iyon ang gitnang talata ng labindalawang kabanata na kumakatawan sa mensahe ng ikalawang anghel, at si Pedro ay “gumaganap ng dobleng papel” bilang unang kasintahang babae at huling kasintahang babae. Ang huling kasintahang babae ay makikipagdigma sa sinagoga ni Satanas, at ang huling kasintahang babae ay bubuuin ng dalawang pangkat. Ang isang pangkat ay ang isang daan at apatnapu't apat na libo; ang kabilang pangkat ay ang malaking pulutong. Ang malaking pulutong ay kinakatawan ng Smirna at ang isang daan at apatnapu't apat na libo ng Filadelfia.

Ang isandaang apatnapu't apat na libo ay mga Filadelfiano, at ang pagpapalit ng pangalan ni Pedro sa talatang labing-walo ay kumakatawan sa pagtatatak sa isandaang apatnapu't apat na libo. Siya ang sagisag ng mga tinatakan, at sa talatang iyon, ang pinakagitnang talata ng labindalawang kabanata ng tipan, siya ay tumutugma sa pinakagitnang talata sa labindalawang kabanata ng Genesis, kung saan ang pagtutuli ay tinutukoy bilang tanda. Ang mga kabanatang labing-isa hanggang dalawampu't dalawa ng Apocalipsis ay nagbibigay ng ikatlong linya sa labindalawang kabanata ng patotoo ng tipan, at ang pinakagitnang talata ng mga kabanatang iyon ay tumutukoy sa pagkakasal ng patutot ng Apocalipsis labimpito sa mga hari sa lupa.

At ang halimaw na dating umiiral at ngayo'y wala, siya rin ang ikawalo, at kabilang sa pito, at paroroon sa kapahamakan. Apocalipsis 17:11.

Ang talatang ito ay may kinalaman sa pagtukoy sa panghuling pagbagsak ng Dakilang Babilonya, at ang unang pagbagsak ng Babel ay nasa unang kabanata ng labindalawang-kabanatang linya ng tipan ng Henesis. Si Pedro ang kumakatawan sa isandaan at apatnapu't apat na libo sa gitnang talata, na umaayon sa gitnang talata ng Henesis. Sa gitnang talata ng Pahayag, sa pagbagsak ng Dakilang Babilonya, nagtatapos ang salaysay ni Nimrod, ang dakilang mangangaso ng Babel.

Ang mga gitnang talata ng bawat isa sa tatlong linyang propetiko na ito ay tumutukoy alinman sa selyo ng Diyos o sa tanda ng halimaw. Ang pasimulang Babilonyang tipan ng kamatayan sa Genesis ay nagwawakas sa Apocalipsis. Sa gayon, itinatukda nito ang pasimula at ang wakas sa lahat ng tatlong linya, kapag pinagsama-sama ang mga ito, linya sa ibabaw ng linya. Ang dako kung saan si Pedro ay ginagamit bilang sagisag ng dakilang tunggalian sa pagitan ng Bato at ng mga tarangkahan ng Impiyerno ay ang mensahe ng ikalawang anghel, sapagkat ang mensahe ng ikalawang anghel ay, “Bumagsak ang Babilonia (Nimrod), bumagsak (ang patutot ng Roma).” Ang ikalawang linya sa tatlong linya ni Mateo ay ang mensahe ng ikalawang anghel sapagkat tinutukoy nito ang dalawang pagbagsak ng Babilonia. Ipinapakita nito ang huwad na pag-aasawa sa mismong dako kung saan ang tunay na pag-aasawa ay ginaganap, sa batas sa Linggo. Inilalarawan nito ang bilang na “8” bilang huwad na katapat ng bayan ng Diyos, na siyang tunay na walo. Ang Kapapahan ay inilalarawan ding nagkukunwang-Diyos, sapagkat ito'y dati, at naroroon pa rin, at aahon. Umaahon ito sa mismong pook kung saan itinatataas ang pamantayan—ang batas sa Linggo.

Sa Mateo ay may labindalawang Mesiyantikong katuparan, at mayroong sa pagitan ng tatlong daan at limang daang propesiya tungkol sa Mesiyas sa Lumang Tipan. Ang Mateo ay naglalaman ng labindalawang tuwirang tinukoy na katuparan, malayong higit kaysa alinman sa tatlo pang ebanghelyo. Ang labindalawang katuparang iyon ay tumutugma sa siyam na natatanging palatandaan sa kilusang reformatibo ng isandaan at apatnapu't apat na libo. Ang bilang na siyam ay sumasagisag ng kasakdalan, sapagkat wala nang bilang lampas sa "siyam," sapagkat bawat iba pang halaga na sumusunod sa "siyam" ay gumagamit lamang ng siyam na digit na isa hanggang siyam, at ng sero. Ang siyam ay kapunuan. Sa mga siyam na palatandaang iyon, dalawa ang may higit sa isa sa mga katuparan sa Mateo. Ang 9/11 ay may dalawa, at ang batas sa Araw ng Linggo ay may tatlo.

Ang panahon ng wakas noong 1989, ang pormalisasyon ng mensahe noong 1996, na sinundan ng 9/11, na sinundan ng kabiguan noong Hulyo 18, 2020, na sinundan ng tinig sa ilang noong Hulyo 2023, na humantong sa pagkabuhay na mag-uli noong 2024, na humahantong sa Sigaw sa Hatinggabi, na sinusundan ng paghihiwalay ng mga saserdote, na nagwawakas sa batas ng Linggo. Siyam na palatandaan, na ang isa ay may dalawang saksi at ang isa ay may tatlong saksi; ang 9/11 ay may dalawa at ang batas ng Linggo ay may tatlo. Ibig sabihin nito na sa linya ng reporma ng isang daan at apatnapu't apat na libo, ang saklaw mula sa dalawang saksi ng 9/11 hanggang sa tatlong saksi ng batas ng Linggo ang nagmamarka sa panahon ng paglalagay ng tatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Ang labindalawang palatandaan ay nagtutugma sa bawat kilusang pangreporma, at sa gayon ay binibigyang-diin at tinutukoy nila ang panahon ng paglalagay ng tatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo mula sa 9/11 hanggang sa batas ng Linggo.

Sa paggawa nito, tinutukoy nito ang dalawang saksi sa 9/11, at tatlong saksi sa batas ng Linggo. Ang dalawang saksi sa 9/11 ay ang mensahe ng ikalawang anghel, at ang tatlong saksi sa batas ng Linggo ay ang mensahe ng ikatlong anghel. Samakatuwid, ang linyang nalikha sa pamamagitan ng mga katuparan ng Mesiyantikong mga propesiya na itinala ni Mateo ay humihiwalay at higit na nagpapatingkad sa panahon ng pagtatatakan, habang kinikilala ang ikalawang anghel bilang Alfa sa kasaysayan ng panahon ng pagtatatakan, at ang ikatlong anghel bilang Omega. Ibig sabihin, ang panahon ng pagtatatakan ay pinapagitnaan ng bilang na dalawa at bilang na tatlo, kaya ipinapataw ang dalawampu't tatlo, isang sagisag ng pagbabayad-sala, sa buong kasaysayan ng pagtatatakan.

Sa aklat ni Mateo ay may tatlong linya ng propesiya na kumakatawan sa una, ikalawa, at ikatlong anghel ayon sa pagkakasunod-sunod, at ang labindalawang kabanata sa ikalawang linya ni Mateo ay kumakatawan sa tipan kasama ang isang daan at apatnapu't apat na libo, sapagkat ito ang omega sa alpha na tipan ng Genesis kay Abram. Nangangahulugan din ito na, bilang ang ikalawang anghel, kapag si Pedro ay kumakatawan sa parehong una at huling Kristiyanong kasintahang babae, ang pagdodoble kay Pedro ay nagtatatag ng propetikong kahingian ng pagdodoble sa ikalawang anghel. Sa tatlong saksi, ang bilang na labindalawa ang lubid na nagbibigkis sa tatlong linya ng tiglalabindalawang kabanata, kaya kapag matagpuan natin ang isa pang paglalarawan ng bilang na labindalawa sa aklat ni Mateo, ito'y dapat maihanay sa iba pang labindalawa sa aklat ni Mateo.

Ang labindalawang kabanata ni Mateo, na nagsisimula sa simbolikong bilang na labing-isa at nagwawakas sa katapat nitong simboliko, ang bilang na dalawampu't dalawa, ay umaayon sa linya ng reporma ng isandaang apatnapu't apat na libo na kinakatawan ng labindalawang Mesiyanikong katuparan, kaya't nahahayag ang ikalawang "pagdodoble" sa linya ng ikalawang anghel. Ang labindalawang Mesiyanikong katuparan, kalakip ng labindalawang kabanata, ay ang "pagdodoble" ng ikalawang anghel, ngunit kapag pinarami ay kumakatawan sila sa 144,000. Nadoble si Pedro, at nadoble rin ang bilang na labindalawa. Ang mga pagdodoble na iyon ang tumutupad sa pagdodoble ng pagbagsak ng Babilonya nang dalawang beses.

Ang mga kabanata labing-isa hanggang dalawampu't dalawa ay kumakatawan sa ikalawang anghel ng Pahayag labing-apat. Ang bilang na sampu ay sagisag ng isang pagsubok, at ang una sa tatlong pagsubok ay ang unang sampung kabanata ng Mateo. Ang "sampu" ay sumasagisag sa isang pagsubok. Yamang ang Mateo ang alpha at ang Pahayag ang omega, ang unang kabanata ng alinman sa dalawang aklat ay nagsisimula sa isang pahayag hinggil kay Jesucristo. Sa unang kabanata, sinusubok si Jose kung paniniwalaan niya ang anghel o hindi. Ang kaniyang katapat ay si Zacarias, ama ni Juan Bautista, na hindi sumampalataya at nabigo sa gayunding pagsubok. Ang isa ay tumanggap sa isang probidensiyal na kapanganakan, ang isa nama'y nag-alinlangan.

Sa ikalawang kabanata, natakot si Herodes sa pagsilang ng isang bagong hari, at tumakas sina Jose at Maria patungong Ehipto. Iniharap ni Juan Bautista ang unang pagsubok sa ikatlong kabanata, isang unang pagsubok na kinikilala ni Sister White bilang isang pagsubok na buhay o kamatayan, sapagkat isinulat niya na 'yaong mga tumanggi sa mensahe ni Juan ay hindi makatatanggap ng kapakinabangan mula kay Jesus.' Ang unang anghel ay isang mensaheng sumusubok na tumatawag sa mga tao, gaya ng ginawa ni Juan, na matakot sa Diyos, sapagkat dumarating ang oras ng paghatol ng Diyos. Ito ay kinakatawan ni Juan nang kanyang itanong, 'Sino ang nagbabala sa inyo upang tumakas mula sa darating na poot?'

Pagkatapos, sa kabanata apat, si Jesus ay nag-aayuno sa loob ng apatnapung araw na nagwakas sa tatlong magkakaibang pagsubok, sapagkat ang tatlong pagsubok ay palaging kinakatawan sa unang mensahe ng anghel. Pagkatapos ay sinimulan ni Jesus na itatag ang mga saligan sa pamamagitan ng pagpili ng Kaniyang mga alagad, sapagkat sa panahon nina Ezra at Nehemiah ay inilatag ang mga saligan ng templo sa kasaysayan ng unang dekreto, at sa mga Millerite naman, ang mga saligan ay inilatag sa kasaysayan ng unang anghel. Ang mga saligan ay ang mga Mapapalad, na sinundan ng Kaniyang mga himala na humantong sa Kaniyang pagsugo sa labindalawang alagad upang tapusin ang kabanata sampu. Naipuwesto na noon ang labindalawang alagad, at itinuturo ng inspirasyon na ang mga alagad ang saligan ng Simbahang Kristiyano. Pagsapit sa kabanata labing-isa, natapos na ang mga saligan.

Sa kabanata labing-isa, ang mga alagad ay isinasagawa ang kanilang ministeryo nang sila-sila lamang; si Jesus ay nag-iisa, na nagpapahiwatig ng isang malinaw na paghiwalay sa pagitan ng kabanata sampu at labing-isa. Ang mga kabanata isa hanggang sampu ay ang mensahe ng unang anghel, na nagwakas sa pagdating ng ikalawa. Ang ikalawang anghel ay nagbubunga ng pagkakahati, isang paghihiwalay, gaya ng sa mga Millerita at sa mga Protestante. Nagtatapos ang kabanata sampu sa paghihiwalay ni Jesus sa mga alagad, at sa kabanata labing-isa Siya'y nag-iisa.

Kinakatawan ng Kabanata labing-isa hanggang dalawampu't dalawa ang ikalawang anghel, na humahantong sa mga Kabanata dalawampu't tatlo hanggang dalawampu't walo bilang ikatlong linya ng ikatlong anghel. Walang pagsala, ang ikatlong anghel ay sumasapit sa batas sa Linggo, na siyang kinakatawan ng Paskuwa sa mga Kabanata dalawampu't anim hanggang dalawampu't walo. Ang "23" ay sagisag ng pagbabayad-sala, at ang una sa anim na kabanatang iyon ay kumakatawan sa mensahe ng unang anghel, at ang huling tatlong kabanata ay kumakatawan sa mensahe ng ikatlong anghel. Ang dalawang kabanata sa gitna (24 at 25) ay kumakatawan sa ikalawang anghel. Ang huling tatlong kabanata ay naglalaman ng "23" na tiyak na palatandaan na inihahanay ang Kabanata "23," bilang ang unang anghel o ang pasimula, at ang mga Kabanata dalawampu't anim hanggang dalawampu't walo bilang ang ikatlo, na may "23" na palatandaan. Ang Kabanata 23 ang unang anghel, at ang susunod na dalawang kabanata ang ikalawang anghel at ang huling tatlong kabanata ang ikatlong anghel.

Ang ikatlong linya sa Mateo ay kumakatawan sa ikatlong anghel, at nahahati ito sa tatlong hakbang. Ang Kabanata 23 ang unang hakbang at ang unang anghel. Ang mga Kabanata 24 at 25 ang ikalawang hakbang at ang ikalawang anghel. Ang mga Kabanata 26, 27, at 28 ang ikatlong hakbang at ang ikatlong anghel. Isang kabanata para sa unang anghel, dalawang kabanata para sa ikalawang anghel, at tatlong kabanata para sa ikatlong anghel. Ang ikatlo, na siyang Paskuwa, na kumakatawan sa krus, na siya namang tumutugma sa batas ng Linggo, ay kinakatawan din ng Pentekostes.

Ang Pentekostes ay ang bilang na 50, at ang 50 ay sagisag ng Jubileo. Ang Jubileo ay kinapapalooban ng ikaapatnapu't siyam na taon, na siyang katapusan ng ikapitong siklo ng pitong taon. Nauuna ang bilang na 49 sa bilang na 50, ngunit tuwirang nakaugnay rito. Nagsisimula ang ikatlong linya sa Mateo sa kabanata 23, at sinusundan ito ng dalawang kabanata (24, 25) na ang kabuuan ay 49, bago ang ikatlong anghel na kumakatawan sa bilang na 50.

Ang pasimula ng hanay ng anim na kabanata ay "23," at ang wakas ay "23" na mga muhon; at ang kabuuang bilang na nagmumula sa pagdaragdag ng kabanata 26, kasama ang 27 at 28, ay "81," na isang sagisag ng mga saserdote, na nakapaloob mismo sa mga talatang tumutukoy sa pagdanak ng dugong gagamitin ng Makalangit na Punong Saserdote sa Kaniyang ministryong punong-saserdotal. Dahil dito, ang pamagat ng kabanatang "81" sa *The Desire of Ages* ay nakabatay sa Mateo 28.

Kabanata 81- 'Ang Panginoon ay muling nabuhay'

"Ang kabanatang ito ay nakabatay sa Mateo 28:2-4, 11-15." *The Desire of Ages*, 780.

Ang bilang na "81" ay kumakatawan sa pagkasaserdote, at sa Levitico 8 inilalahad ang pitong araw ng pagtatalaga ng mga saserdote. Sa Mga Bilang 8, inilalahad ang pagdadalisay ng mga Levita. Sa Ikalawang Cronica, "81" na mga saserdote ang sumalungat kay Haring Uzias, at ang siping iyon ay tuwirang nakatutulong sa pagtatatag ng mensahe ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

Ngunit nang siya'y lumakas, ang kaniyang puso'y nagmataas tungo sa kaniyang kapahamakan; sapagkat siya'y sumalangsang laban sa Panginoon niyang Diyos, at pumasok sa templo ng Panginoon upang magsunog ng kamangyan sa dambana ng kamangyan. At si Azariah na saserdote ay pumasok na kasunod niya, at kasama niya'y walumpung saserdote ng Panginoon, na mga lalaking magigiting: At sila'y tumindig laban kay Uzziah na hari, at sinabi sa kaniya, Hindi nauukol sa iyo, Uzziah, ang magsunog ng kamangyan sa Panginoon, kundi sa mga saserdote, ang mga anak ni Aaron, na pinabanal upang magsunog ng kamangyan: lumabas ka sa dakong banal; sapagkat ikaw ay sumalangsang; ni hindi ito magiging ikararangal mo mula sa Panginoong Diyos.

Nang magkagayo'y napoot si Uzziah, at may insensaryo sa kaniyang kamay upang magsunog ng kamangyan; at samantalang siya'y napopoot sa mga saserdote, ang ketong ay sumibol sa kaniyang noo sa paningin ng mga saserdote, sa bahay ng Panginoon, sa tabi ng dambana ng kamangyan. At si Azariah na punong saserdote, at ang lahat ng mga saserdote, ay tumingin sa kaniya, at narito, siya'y may ketong sa kaniyang noo; at kanilang itinaboy siya mula roon; oo, siya man ay nagmadali ring lumabas, sapagkat sinaktan siya ng Panginoon. At si Uzziah na hari ay ketongin hanggang sa araw ng kaniyang kamatayan, at tumahan sa isang bukod na bahay, palibhasa'y ketongin; sapagkat inihiwalay siya mula sa bahay ng Panginoon: at si Jotham na kaniyang anak ang namahala sa bahay ng hari, na humahatol sa mga tao ng lupain. 2 Cronica 26:16-21.

Walumpu't isa bilang isang sagisag ay nauugnay sa mga saserdoteng sumalungat sa mga pagsisikap ni Uzias na maghandog ng mga hain sa santuwaryo. Ang makahulang balangkas ng salaysay tungkol kay Uzias ay kaayon ng makahulang balangkas ng Daniel kabanata labing-isa, talata labing-isa at labindalawa. Kapwa mga sipi ay nagpapakilala ng isang hari sa timog, na ang puso ay nagmataas dahil sa mga tagumpay sa pakikidigma, at lalo na dahil sa kamakailang tagumpay laban sa isang hari ng hilaga. Nang matupad ang talatang labing-isa ng Daniel kabanata labing-isa sa pamamagitan ni Ptolomeo sa labanan sa Raphia, siya, gaya ni Uzias, ay nagtangkang maghandog ng hain sa santuwaryo sa Jerusalem, ngunit tinutulan siya ng mga saserdote. Alintuntunin sa alintuntunin, itinutukoy ng dalawang saksi ang digmaan sa Ukraina na malapit nang matapos.

Ang Kabanata walumpu't isa ng The Desire of Ages ay nakabatay sa Mateo 28, at kinikilala dito si Cristo na umaakyat upang pasimulan ang Kaniyang gawain bilang Makalangit na Mataas na Saserdote.

Ngayon, ito ang buod ng mga bagay na aming nasabi: Mayroon tayong gayong Dakilang Saserdote, na nakaluklok sa kanan ng luklukan ng Kamahalan sa mga langit. Hebreo 8:1.

Ang bilang na "81" ay sagisag ng mga saserdote, at ng mga kabanata 26, 27, 28; ang ikatlong hakbang ng ikatlong linya sa Mateo ay may kabuuang 81. Ang ikalawang hakbang ay may kabuuang 49 at ang unang hakbang ay 23. Ang walumpu't isa ay kumakatawan sa 80 saserdote at isang punong saserdote sa patotoo ni Uzziah. Sa antas na ito, ang 80 saserdote ay makatao, at ang punong saserdote ay may likas na Dibinidad. Ang 81 ay kumakatawan sa pagsasanib ng Dibinidad at ng pagkatao. Ang bilang na isa sa bilang na walumpu't isa ay kumakatawan sa Dibinidad.

Ang bilang na isa sa labing-isa ay kumakatawan sa pagka-tao at gayundin sa Pagka-Diyos. Ang bilang na isa sa bilang na dalawampu't isa ay kumakatawan sa Pagka-Diyos, at ang dalawampu naman sa pagka-tao. Makikita ang kumbinasyon ng dalawa at isa sa mga alagad sa daang patungo sa Emaus.

Ang pagsasanib ng tatlo at isa ay ang pagkatao at ang Pagka-Diyos, gaya ng sinasagisag ng naglalagablab na hurno nina Shadrach, Meshach, at Abednego.

Itinutukoy ng kombinasyong apat at isa na ang pagkakasanib ng Pagka-Diyos at ng pagkatao ay naisakatuparan sa ikaapat na salinlahi.

Ang kombinasyong lima at isa ay nagpapakilala ng limang dalagang naghihintay sa kasintahang lalaki.

Ang kumbinasyon ng anim at isa ay kumakatawan sa kaugnayan ng tao sa Sabat ng ikapitong araw, na ang Pagka-Diyos ang Panginoon nito. Ang bilang na "anim" ay sagisag ng tao, at ang "isa" ay si Cristo.

Ang kombinasyong pito at isa ay kumakatawan sa transisyon ng ikapitong iglesya, ang Laodicea, tungo sa karanasang Filadelfiano.

Ang bilang na 81 ay sagisag ng mga saserdote at ng kanilang kaugnayan sa punong saserdote.

Ang kombinasyon ng siyam at isa ay tumutukoy sa kaganapan. Siyam na buwan ang pagbubuntis. May siyam na salinlahi na humantong kay Noe, at siyam na salinlahing sumunod na humantong sa tipan. Nagsuko si Jesus ng espiritu sa ikasiyam na oras. Ang kombinasyon ng siyam at isa ay tumutukoy sa pagtatapos ng gawain ng pagtatatak sa Kanyang bayan.

Sa kontekstong ito, ang isa ay ang pagsasanib ng pagkatao at pagka-Diyos; ang bilang dalawa ay ang Dibinong Guro, na nagtuturo sa sangkatauhan. Ang bilang tatlo ay ang mensahe ng tatlong anghel, na siyang mensaheng itinuturo sa kanila sa bilang dalawa. Ang bilang apat ay tumutukoy sa ikaapat na salinlahi, at sa gayo'y tinutukoy ang kasaysayang propetiko kung kailan nahahayag ang limang dalagang matatalino, at muling nililikha gaya ng kinakatawan ng ikaanim na araw ng paglalang. Pagkatapos, tinutukoy ng ikapitong hakbang ang paglilipat tungo sa Filadelfia at ang hiwaga ng ikawalong, na mula sa pito. Sa puntong iyon ay natutupad ang tipan at ang pagkasaserdote ng "81" ay itinataas upang tapusin ang gawaing kinakatawan ng bilang siyam. Sa bawat hakbang, ang bilang isa ay ang Leon ng lipi ni Juda, na siya ring Palmoni, ang Kahanga-hangang Tagabilang. Ang 81 ay isang sagisag ng mga saserdote. Si Palmoni ang lumikha ng lahat ng mga bilang.

Ang bilang na labing-isa ay kalahati ng dalawampu't dalawa, at kapwa ay kumakatawan sa pagsasanib ng Pagka-Diyos at ng sangkatauhan. Sa isang kamakailang artikulo, isinama ko ang dalawang pahayag na tumatalakay sa pasimula at sa wakas.

Ang unang pahayag ay nagsaad na, nang nagkaroon si Ellen White ng kaniyang mga unang pangitain hinggil sa santuwaryo, ipinakita sa kaniya na ang kautusang tungkol sa Sabbath ay nagniningning nang higit kaysa sa iba pang mga kautusan. Ipinakita rin sa kaniya na sa mga huling

araw ang “doktrina ng pagkakatawang-tao” ay nababalutan ng banayad na kaningningan. Ang Sabbath ay naging liwanag sa pasimula na naging tipo ng doktrina ng pagkakatawang-tao sa wakas. Ang pagsasanib ng Pagka-Diyos at ng pagkatao ang doktrina ng pagkakatawang-tao, sapagkat ito ang aral tungkol kay Cristo na nagkatawang-tao, na tinanggap Niya sa Kaniyang sarili ang laman ng tao, at sa gayon ay nagtatakda ng huwaran na ang Pagka-Diyos na pinagsanib sa pagkatao ay hindi nagkakasala.

Ang labing-isa na dinagdagan ng isa pang labing-isa ay katumbas ng dalawampu't dalawa, at ang bilang na labing-isa ang pasimula ng bawat isa sa mga linyang pangtipan na tig-labindalawang kabanata, at ang bawat isa ay nagwawakas sa dalawampu't dalawa. Ang mga kabanatang ika-labing-isa at mga talatang ika-labing-isa sa loob ng Kasulatan ay kumakatawan sa mga palatandaan sa landas ng isandaan at apatnapu't apat na libo.

dalawang libo at labing-apat

Ang digmaan sa Ukraina ay nagsimula noong 2014, at ito ang panlabas na linya ng panahon ng pagtatatak ng isang daan at apatnapu't apat na libo.

At ang hari sa Timugan ay mapupukaw sa poot, at lalabas at makikipagbaka laban sa kaniya, sa makatuwid baga'y sa hari sa Hilagaan; at maglalabas siya ng malaking karamihan; datapuwa't ang karamihan ay ipagkakaloob sa kaniyang kamay. Daniel 11:11.

Hulyo 18, 2020

Ang unang pagkadismaya ay ang pag-antala ni Hesus sa pagpunta upang buhayin si Lazaro, na siyang pinakatampok na himala at ang tatak ng Diyos. Naghintay si Hesus ng apat na araw bago Niya muling binuhay si Lazaro. Ang talata sa Juan ay nagtutukoy sa huli sa pitong himalang tahasang tinukoy sa ebanghelyo ni Juan. Ang una ay ang ginawang alak Niya ang tubig. May malaking kaliwanagan sa paghinilay sa pitong himalang nagwawakas sa Juan 11:11, at nagkakaisa ang lahat ng mga teologo na pitong himala lamang ang nasa Juan, batay sa mga himalang iyon na tahasang tinukoy. Dahil dito, hindi nila ibinibilang ang pagkabuhay na mag-uli ni Cristo bilang ikawalong tanda; gayunman, ito ay isang himala, at ang Kanyang pagkabuhay na mag-uli ang tanda ng tipan, kaya't ang pagkabuhay na mag-uli sa aklat ni Juan ay ang ikawalong himala, iyon ay, ng pitong iyon, sapagkat ang bawat isa sa naunang pitong himala ay naisakatuparan sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Kanyang pagkabuhay na mag-uli.

Sinabi niya ang mga bagay na ito; at pagkatapos nito'y sinabi niya sa kanila, “Ang ating kaibigang si Lazaro ay natutulog; ngunit ako'y paroroon, upang gisingin ko siya mula sa pagkakatulog.” Juan 11:11.

Hulyo, 2023

Noong Hulyo 2023, ang tinig sa ilang ay nagsimulang sumigaw ng mensaheng nagtataglay ng Espiritu ng buhay.

At pagkaraan ng tatlong araw at kalahati, ang Espiritu ng buhay mula sa Diyos ay pumasok sa kanila, at sila'y tumindig sa kanilang mga paa; at matinding takot ang sumapit sa mga nakakita sa kanila. Apocalipsis 11:11.

Ipinanganak si Juan walong araw bago sumapit ang Batas ng Linggo, sapagkat sa Batas ng Linggo nagsalita ang kaniyang ama na si Zacarias. Ang pangalan ni Juan ay pinalitan mula sa Zacarias patungo sa Juan sa Batas ng Linggo, sa panahong ang pagpapalit ng kaniyang pangalan ay nagpapakilala ng isang ugnayan sa tipan. Ang kapanganakan ay isang tipo ng muling pagkabuhay ng mga pinaslang sa mga lansangan noong Hulyo 18, 2020.

Katotohanang sinasabi ko sa inyo, sa mga ipinanganak ng mga babae ay walang lumitaw na hihigit kay Juan Bautista; gayunma'y ang pinakamababa sa kaharian ng langit ay higit kaysa sa kaniya. Mateo 11:11.

dalawang libo't dalawampu't apat

Itinutukoy ni Isaias ang ikalawang pagtitipon na natupad noong 1849. Nagsimula ang ikalawang pagtitipon noong Hulyo 2023, at magwawakas kapag natatakan ang bayan ng Diyos.

At mangyayari sa araw na yaon, na ilalapat muli ng Panginoon ang kaniyang kamay, sa ikalawang pagkakataon, upang bawiin ang nalabi sa kaniyang bayan na maiiwan, mula sa Asiria, at mula sa Egipto, at mula sa Patros, at mula sa Cus, at mula sa Elam, at mula sa Sinar, at mula sa Hamat, at mula sa mga pulo ng dagat. Isaias 11:11.

Bago Mismo ang Batas ng Linggo

Katatapos lamang ng Kaniyang matagumpay na pagpasok si Jesus, kaya't tinutukoy nito ang paglipat mula sa Sigaw sa Hatinggabi tungo sa Batas ng Linggo; kasama Niya ang labindalawang alagad, sapagkat napili na sila bago ang Batas ng Linggo.

At pumasok si Jesus sa Jerusalem, at sa templo: at nang kaniyang minasdan ang lahat ng bagay sa palibot, at nang sumapit ang dapit-hapon, lumabas siya patungo sa Betania kasama ang labindalawa. Marcos 11:11.

Kapag naganap na ang pagpapatatakan sa isandaan at apatnapu't apat na libo, kaagad bago ang batas sa Linggo, natapos na ang pag-iisang-dibdib ng asawang-lalaki ng Pagka-Diyos at ng asawang-babae ng sangkatauhan, at ang dalawa ay iisa magpakailanman, sapagkat natapos na ang pagbabayad-sala.

Gayunman, ni ang lalaki ay hindi hiwalay sa babae, ni ang babae ay hindi hiwalay sa lalaki, sa Panginoon. 1 Corinto 11:11.

Ang himalang kapanganakan ni Sarah, isang kapanganakang matagal nang naantala mula pa noong rebelyon ng 1863, ay natutupad kapag ang babae sa Pahayag labindalawa ay nagsisilang ng kambal. Ang unang sanggol ay dumarating sa Hatinggabing Sigaw at ang ikalawang sanggol sa Batas sa Linggo. Ang sanggol na lumabas na ikalawa ay may taling iskarlata na kumakatawan sa palatandaan ni Rahab sa Jerico.

Sa pamamagitan ng pananampalataya, si Sara man ay tumanggap ng lakas upang maglihi ng binhi, at nagsilang ng anak, bagaman lampas na siya sa karampatang gulang, sapagkat inari niyang tapat ang nangako. Hebreo 11:11.

Ang Batas ng Linggo para sa Laodicea

Tinutukoy ni Jeremias ang hatol sa Laodiceang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw.

Kaya't ganito ang sabi ng Panginoon: Narito, magdadala ako ng kapahamakan sa kanila, na hindi nila matatakasan; at bagama't sila'y dadaing sa akin, hindi ko sila didinggin. Jeremias 11:11.

Sumasang-ayon si Ezekiel sa hatol ni Jeremias laban sa Adventismo.

Ang lunsod na ito ay hindi magiging inyong kawa, ni kayo'y magiging laman sa kalagitnaan nito; ngunit hahatulan ko kayo sa hangganan ng Israel. Ezekiel 11:11.

Ang paglampas ng Diyos sa sinaunang Israel bilang Kanyang bayang tipan ay kinabibilangan ng pagpapukaw Niya ng panibugho sa dating bayang tipan dahil sa kanilang itinakwil. Ito ay mauulit sa Adbentismo sa panahon ng batas ng Linggo.

Sinasabi ko nga, Natisod ba sila upang sila'y mabuwal? Huwag nawang mangyari; kundi sa pamamagitan ng kanilang pagkabuwal ay dumating ang kaligtasan sa mga Hentil, upang pukawin sila sa panibugho. Roma 11:11.

Ang Adbentismo, na nakabatay sa gawa ni William Miller na kanilang tinatakwil, ay nananatiling yaong kilusang nagtayo ng templo; ngunit, gaya ni Solomon, na siya rin ay nagtayo ng templo, kanilang sinira ang tipan at ang kanilang kaharian ay aalisin sa kanila at ibibigay sa isang bayang mamamahala sa ubasan ng Diyos ayon sa Kaniyang patnubay.

Kaya't sinabi ng Panginoon kay Solomon, Yamang ginawa mo ito at hindi mo iningatan ang aking tipan at ang aking mga palatuntunan na iniutos ko sa iyo, walang pagsalang aagawin ko sa iyo ang kaharian at ibibigay ko ito sa iyong lingkod. 1 Hari 11:11.

Ang batas ng Linggo para sa Philadelphia

Sa batas ng Linggo, ang Iglesiang matagumpay ay inilalagay sa sarili nitong lupain, ayon sa mga propeta, at ang lupang iyon ay lupang sagana sa mensahe ng huling ulan. Muling itinayo ang Jerico noong 1863, at sa batas ng Linggo ay babagsak ang Jerico.

Ngunit ang lupain na paroroonan ninyo upang ariin ay isang lupain ng mga burol at mga libis, at umiinom ng tubig mula sa ulan ng langit. Deuteronomio 11:11.

Ang isang lungsod ay isang kaharian, at ang Simbahang Nagtagumpay ay kumakatawan sa kaharian ng kaluwalhatian ni Cristo. Ang kahariang iyon ng Simbahang Nagtagumpay ay nagsisimula sa batas sa Linggo, kung kailan ang Kanyang Simbahan ay itataas at dadakilain nang higit sa lahat ng mga bundok at burol.

Sa pagpapala ng mga matuwid ay itinataas ang lungsod, ngunit sa bibig ng mga masama ay ibinabagsak ito. Kawikaan 11:11.

Sa ikasiyam na oras dumating ang anghel kay Cornelio at inutusang ipasundo niya si Pedro, at sa gayo'y tinutukoy kung kailan ang ebanghelyo ay dumarating sa mga Hentil, sa batas sa Linggo. Nang utusan ng Diyos si Pedro na pumaroon, nasa konteksto ito ng isang pangitain tungkol sa pagkain ng maruruming hayop. Ito ay natutupad sa batas sa Linggo. Ang ikasiyam na oras ay tumutugma sa ikasiyam na oras, yaong oras nang namatay si Cristo. Ang ikasiyam na oras ay kumakatawan sa wakas ng isang yugto na nagsisimula sa ikatlong oras, nang si Jesus ay ipinako sa krus, at namatay makalipas ang anim na oras. Iyon din ang parehong yugto kay Pedro: nasa silid sa itaas siya sa ikatlong oras, saka nasa templo sa ikasiyam na oras. Ang isang ikasiyam na oras ay nagwawakas sa kamatayan ni Cristo; sa kasunod na ikasiyam na oras, si Pedro ay nasa templo, ipinahahayag ang mensahe ni Joel. Ang kamatayan ni Cristo ay nagwakas sa ugnayang tipan sa Israel at nagbukas ng pinto para sa mga Hentil, na kinakatawan ni Cornelio.

At narito, pagdaka'y may tatlong lalaking dumating na sa bahay na kinaroroonan ko, na sinugo sa akin mula sa Caesarea. Mga Gawa 11:11.

Sila'y magiging kasuklamsuklam sa inyo; huwag ninyong kakainin ang kanilang laman, datapuwa't ang kanilang mga bangkay ay ituturing ninyong kasuklamsuklam. Levitico 11:11.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Nanaginip ako na ang Diyos, sa pamamagitan ng isang di-nakikitang kamay, ay nagpadala sa akin ng isang sisidlang kakaibang masining ang pagkakayari, humigit-kumulang sampung pulgada ang haba at anim na pulgada ang sukat, parisukat, na yari sa ebano at may masinop at kahanga-hangang pagkaka-inkrusta ng mga perlas. Sa sisidlan ay may isang susi na nakakabit. Agad kong kinuha ang susi at binuksan ang sisidlan; at, sa aking pagtataka at pagkabigla, nasumpungan kong ito'y puno ng sari-saring uri at laki ng mga hiyas, mga diyamante, mahahalagang bato, at mga barya na ginto at pilak ng bawat sukat at halaga, na maganda ang pagkakaayos sa kani-kaniyang kinalalagyan sa loob ng sisidlan; at sa gayong pagkakaayos ay sumasalamin sila ng isang liwanag at kaluwalhatian na maipapantay lamang sa araw. ...

Tiningnan ko ang sisidlan, ngunit nasilaw ang aking mga mata sa tanawing iyon. Nagingning ang mga iyon nang sampung ulit kaysa sa dati nilang kaningningan. Inakala kong ang mga iyon ay nagasgas na sa buhangin sa ilalim ng mga paa ng mga masasamang taong nagsabog at niyurakan ang mga iyon sa alabok. Nakasalansan ang mga iyon sa marikit na kaayusan sa sisidlan, bawat isa ay nasa dapat nitong kinalalagyan, na waring walang anumang nakikitang pagpapagal mula sa taong naghagis ng mga iyon sa loob nito. Ako'y napasigaw sa lubos na kagalakan, at ang sigaw na iyon ang nagpagising sa akin. Early Writings, 81-83.

“Ipinapalagay ninyong napakalayo pa ang pagparito ng Panginoon. Nakita ko na ang huling ulan ay darating na [kasing bigla ng] sigaw sa hatinggabi, at sampung ulit na higit ang kapangyarihan.” Spalding at Magan, 5.

At sa lahat ng usapin hinggil sa karunungan at kaunawaan na itinanong sa kanila ng hari, nasumpungan niya silang sampung ulit na nakahihigit kaysa sa lahat ng mga salamangkero at

mga astrologo na nasa buong kaniyang kaharian. Daniel 1:18-20.